

jeg ikke kan ansee for bestemt til Stranding, igjennem Brændinger til en sikker Havn, vil jeg, for at undgaae, jeg gjentager det, et Skridt, der i mine Dine vilde være revolutionairt, stemme for Bevillingen.

Grundtvig: Hvorledes den ærede Taler kan kalde det Skridt enten lidet eller meget revolutionairt, at stemme, ikke mod Finantsbevillingen, som hører til, for at give de Pengemidler, som Regjeringen altid behøver for at kunne føre Regjeringen, men mod, hvad der ikke er Andet end et Tillidsvotum til Ministeriet, der, saavidt jeg forstaaer, efter at have fremstillet os Behovsningerne som meget tilstræffelig, da bagefter fortæller os, at det har 5 a 6 Millioners Underballance, at Rægtelsen af et saadant Tillidsvotum i mindste Maade enten kunde have revolutionair Farve, eller paa nogen Maade kunde udlægges som Andet, end som en Rægtelse af et Tillidsvotum til det nærværende Ministerierium, det kan jeg i Sandhed paa ingen mulig Maade begribe. Hvad forøvrigt Tilliden til en Magt over Solen angaaer, da har jeg den, Gud ske Lov! ogfaa; men derom er ikke Tale i den danske Rigsdag (Nei!); her er kun Tale om, om Ministeriet vil eller ikke vil bære Ansvar for Regjeringens Førelse, og her er paa den anden Side kun Spørgsmaal om, om vi kunne have den Tillid til Regjeringen, at den vil bære dette Ansvar saaledes, som den kan forsvare, og saaledes som vi troe at kunne forsvare for Danmarks Folk nu og herefter. Kun derom er der her Spørgsmaal, og derfor skal jeg igjen bede Folkethinget dog vel at betænke sig, førend det siger Ja til en saadan Bevilling, der ligefrem, saavidt jeg skjønner, synes at udtrykke en fuld Tillid til det nærværende Ministerium (Hør!).

Formanden: Hvis Ingen mere begjærer Ordet, ville Forhandlingerne være sluttede. (Ophold). De ere sluttede. — Nu skulde Lovforslaget egentligt først oplæses og derpaa bringes til Afstemning; men jeg tør antage, at man, ligesom det har været Tilfældet med Hensyn til Finantsloven, vil finde det tilstræffeligt, at ifkun Paragrapherne oplæses (Ja! Ja!), og jeg skal derfor, hvis Ingen gjør Paastand paa Andet, indskrænke mig hertil.

Det derefter oplæste Lovforslag vedtoges med 51 Stemmer imod 4.

Man gif dernæst over til anden Behandling af Forslag om Henviisning til vedkommende Ministerium af et Andragende fra Færøerne angaaende Besiddelse af Jordstykker, (1ste Behandling findes i Tidensens Nr. 440, Sp. 7014 og følgende).

Ingen begjærede Ordet, hvorefter Thinget eenstemmigt med 61 Stemmer vedtog, i Henshold til Grundlovens § 68 at henvise det ommeldte Andragende til Indenrigsministeriet.

Derefter gif man over til det femte Punkt paa Dagsordenen, nemlig til Spørgsmaalet om det af Udvalget for Forretningsordenen gjorte Forslag om en Bemyndigelse for Formanden (see Anhang B, Nr. 58, Sp. 840) skulde nyde Fremme.

Da Ingen begjærede Ordet, blev det ved den derefter foretagne Afstemning vedtaget eenstemmigt med 56 Stemmer, at Forslaget skulde nyde Fremme.

Formanden: Jeg skal dernæst gjøre Forslag med Hensyn til den Maade, paa hvilken Sagen vil være at behandle; i hvilken Henseende jeg skal foreslaae, at Sagen idag foretages til første Behandling, og i det paafølgende Møde til anden Behandling.

Ved den derpaa stedfundne Afstemning blev dette Forslag vedtaget med 60 Stemmer mod 1.

Forhandlingerne om Forslaget bleve derefter aabnede, men, da Ingen begjærede Ordet, strax sluttede, hvorefter Forslagets Overgang til anden Behandling blev vedtaget eenstemmigt med 63 Stemmer.

Formanden: Det staaer saaledes kun tilbage at foretage Behandlingen af Finantsloven; men jeg skal tillade mig at udsætte Mødet nogle Minutter, da jeg formoder, at de for Diebliffet fraværende Medlemmer af Ministeriet ønske at være tilstede ved denne Behandling.

Efter et Ophold af $\frac{1}{4}$ Time aabnedes atter Mødet, hvorefter Finantsloven for 1851—52, som den var tilbageendt fra Landsthinget (see Anhang Nr. 82 Sp. 1274 og følgende) sattes under Behandling. Der var intet Ændringsforslag stillet til denne Behand-